

Vec C-545/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

31. august 2021

Vnútroštátny súd:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. august 2021

Žalobkyňa:

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Žalovaný:

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Predmet konania vo veci samej

Žaloba, ktorú podala spoločnosť Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (ďalej len „ANAS“), ktorou žiada zrušenie príkazu Ministero delle infrastrutture e dei trasporti (Ministerstvo infraštruktúry a dopravy, Taliansko, ďalej len „MIT“) na vymáhanie, ktorým sa uložila ANAS povinnosť vrátiť sumy, ktoré získala neoprávnene, ako aj zrušenie iných aktov, ktoré priamo nesúvisia s prejudiciálnymi otázkami.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Článok 267 ZFEÚ, Výklad nariadení (ES) č. 1083/2006, (ES) č. 1828/2006, (ES, Euratom) č. 2988/95, Dohovoru PIF z roku 1995 navrhnutého na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii [akt Rady z 26. júla 1995, ktorým sa ustanovuje Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (95/C 316/03)], ako aj smernice (EÚ) 2017/1371 s cieľom určiť, či pojmy „nezrovnalosť“ a „podvod“ zahŕňajú aj teoretické konanie, ktorým sa umožnilo zvýhodniť jedného z účastníkov verejného obstarávania aj v prípade neexistencie úplného dôkazu o realizácii takéhoto konania a účinkoch takéhoto konania na výber úspešného uchádzača verejného obstarávania (prvá otázka); Zlučiteľnosť článku 38 ods. 1 písm. f) legislatívneho dekrétu č. 163/2006 s článkom 45 ods. 2 písm. d) smernice 2004/18/ES (druhá otázka); Výklad vyššie uvedenej právnej úpravy Spoločenstva, pokiaľ ide o odňatie príspevku poskytnutého členským štátom, ak bol použitý v súlade s určeným účelom a na projekt, ktorý spĺňa podmienky na financovanie Úniou a ktorý bol skutočne zrealizovaný (tretia a štvrtá otázka)

Prejudiciálne otázky

1) Majú sa článok 70 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 1083/2006, článok 27 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1828/2006, článok 1 Dohovoru PIF, ktorý je uvedený v akte Rady z 26. júla 1995, článok 1 ods. 2 nariadenia č. 2988/95 a článok 3 ods. 2 písm. b) smernice (EÚ) 2017/1371 vykladať v tom zmysle, že konanie, ktoré teoreticky umožňuje zvýhodňovať hospodársky subjekt v priebehu verejného obstarávania, bude vždy spadať pod pojem „nezrovnalosť“ alebo „podvod“ a bude teda právnym základom na odňatie príspevku, hoci neexistuje úplný dôkaz, že k takémuto konaniu skutočne došlo, resp. úplný dôkaz, že bolo rozhodujúce pri výbere príjemcu?

2) Bráni článok 45 ods. 2 písm. d) smernice 2004/18/ES pravidlu, akým je pravidlo podľa článku 38 ods. 1 písm. f) legislatívneho dekrétu č. 163/2006, ktoré neumožňuje vylúčiť z verejného obstarávania hospodársky subjekt, ktorý sa

pokúsil ovplyvňovať rozhodovací proces verejného obstarávateľa, najmä ak pokus spočíval v podplácaní niektorých členov hodnotiacej komisie?

3) V prípade kladnej odpovede na jednu alebo obidve vyššie uvedené otázky, majú sa vyššie uvedené ustanovenia vykladať v tom zmysle, že vždy ukladajú odňatie príspevku členským štátom a finančnú opravu Komisiou vo výške 100 %, hoci tento príspevok bol v každom prípade použitý na účel, na ktorý bol určený a na projekt oprávnený na európske financovanie, ktorý bol skutočne zrealizovaný?

4) V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku alebo v tom zmysle, že sa neuplatní odňatie príspevku alebo finančná oprava vo výške 100 %, umožňujú pravidlá uvedené v prvom bode a súlad so zásadou proporcionality určiť odňatie príspevku a finančnú opravu s prihliadnutím na skutočne spôsobenú finančnú ujmu všeobecnému rozpočtu Európskej únie: konkrétne v prípade, o aký ide v prejednávanej veci, možno „finančné dôsledky“ v zmysle článku 98 ods. 3 nariadenia EÚ č. 1083/2006 určiť paušálne na základe uplatnenia kritérií uvedených v tabuľke v odseku 2 rozhodnutia Komisie č. 9527 z 19. decembra 2013?

Uvedené predpisy práva Únie

Dohovor PIF podľa aktu Rady z 26. júla 1995, ktorým sa vyhotoví Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, najmä jeho článok 1

Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, najmä jeho článok 1 ods. 2

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, osobitne článok 45 ods. 2 písm. d)

Nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999, najmä jeho článok 70 ods. 1 písm. b)

Nariadenie Komisie (ES) č. 1828/2006 z 8. decembra 2006, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde, a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 o Európskom fonde regionálneho rozvoja, najmä jeho článok 27 písm. c)

Oznámenie Komisie COCOF-07/0037/03-IT z 29. novembra 2007, ktoré stanovuje usmernenia na určovanie úprav financovania, ktoré sa majú uplatňovať

na výdavky spolufinancované zo štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu pri nedodržaní pravidiel v oblasti verejného obstarávania

Rozhodnutie Komisie C (2013) 9527 final o stanovení a schválení usmernení o určení finančných opráv, ktoré má Komisia uplatňovať na výdavky financované Úniou v rámci zdieľaného hospodárenia pri nedodržaní pravidiel verejného obstarávania

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva, najmä jeho článok 3 ods. 2 písm. b)

Uvedené vnútroštátne právne predpisy a judikatúra

Decreto legislativo 12 Aprile 2006, n. 163, Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE, abrogato a seguito dell'entrata in vigore del decreto legislativo 18 aprile 2016, n. 50 (Legislatívny dekrét č. 163 z 12. apríla 2006, kódex verejného obstarávania na uskutočnenie stavebných prác, poskytnutie služieb a dodanie tovaru, ktorým sa vykonávajú smernice 2004/17/ES2 a 2004/18/ES, ktorý bol zrušený po tom, ako nadobudol účinnosť legislatívny dekrét č. 50 z 18. apríla 2016, kódex verejného obstarávania), a je uplatniteľný na predmetné verejné obstarávanie, ktoré bolo vyhlásené v roku 2012, najmä:

Článok 38 ods. 1 v znení účinnom v čase skutkových okolností stanovoval:

„1. Z účasti na postupoch udeľovania koncesií a zadávania zákaziek na práce, na dodanie tovaru a na služby, a rovnako z možnosti stať sa subdodávateľom a uzatvárať príslušné zmluvy, sa vylučujú osoby:

(...)

c) ktoré boli právoplatným rozsudkom, trestným rozkazom alebo trestným rozsudkom o schválení dohody o vine a treste v zmysle článku 444 trestného poriadku odsúdené za závažné trestné činy týkajúce sa profesijnej etiky, ktorými bol poškodený štát alebo Spoločenstvo; v každom prípade dôvod na vylúčenie predstavuje právoplatný odsudzujúci rozsudok za jeden alebo viac trestných činov účasti v zločineckej organizácii, korupcie, podvodu, prania špinavých peňazí, tak ako ich vymedzujú akty Spoločenstva uvedené v článku 45 ods. 1 smernice 2004/18/ES;

(...)

f) ktoré sa podľa odôvodneného posúdenia verejného obstarávateľa dopustili závažnej nedbanlivosti alebo konania v rozpore s dobrými mravmi pri plnení záväzkov, ktoré im zveril verejný obstarávateľ povinný zverejňovať oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, alebo ktoré sa pri svojej činnosti dopustili

závažného odborného pochybenia, ktoré verejní obstarávatelia dokážu preukázať akýmikoľvek prostriedkami“

Legge 29 Settembre 2000, n. 300 – Ratifica ed esecuzione dei seguenti Atti internazionali elaborati in base all'articolo K. 3 del Trattato dell'Unione europea (Zákon č. 300 z 29. septembra 2000 týkajúci sa ratifikácie a vykonania nasledujúcich medzinárodných aktov vypracovaných na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii: Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev podpísaný v Bruseli 26. júla 1995 [a iné medzinárodné akty v oblasti boja proti korupcii].

Z vnútroštátnej judikatúry vyplýva, že samotná existencia trestného konania proti zástupcom podniku, ktorý sa zúčastnil na verejnom obstarávaní, nepredstavuje „závažné odborné pochybenie pri... činnosti“, ktoré by mohlo viesť k vylúčeniu z verejného obstarávania v zmysle vyššie uvedeného článku 38 ods. 1 písm. f) legislatívneho dekrétu č. 163/2006.

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Rozhodnutím C(2007) 6318 zo 7. decembra 2007 Európska komisia schválila národný operačný program siete a mobility 2007 – 2013 (ďalej len „PON“). ANAS získala financovanie z tohto programu na náklady vynaložené na práce týkajúce sa cesty Strada Statale 96 (Štátna cesta 96, ďalej len „S.S. 96“). Výška financovania bola 29 995 508,22 eura, z čoho 22 496 631,17 eura ako podiel EÚ (FESR) a 7 498 877,06 eura ako národný podiel. V súvislosti s týmto financovaním, ktoré už bolo čiastočne vyplatené spoločnosti ANAS, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti (ďalej len „MIT“), malo úlohu riadiaceho orgánu.
- 2 Pokiaľ ide o práce týkajúce sa S.S. 96, spoločnosť ANAS vyhlásila v roku 2012 verejné obstarávanie, ktoré vyhralo v tom roku dočasné združenie podnikov, ktorého súčasťou bola aj spoločnosť Aleandri S.p.a. (ďalej len: „RTI Aleandri“).
- 3 Rozhodnutím, ktoré bolo napadnuté touto žalobou (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), MIT rozhodlo o neuhradení zostávajúcej časti financovania na cestu S.S. 96 spoločnosti ANAS a o vymáhaní v 100%-nej výške už uhradenej sumy tejto spoločnosti s odôvodnením, že v zadaní zákazky sa vyskytli nezrovnalosti majúce povahu podvodu so zreteľom na článok 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 1083/2006, ako aj na články 4 a 5 nariadenia (ES, Euratom) č. 1083/2006. Uvedené nezrovnalosti vyplývali z trestného vyšetrovania, ktoré sa skončilo obžalobou troch úradníkov spoločnosti ANAS, ktorí boli obžalovaní z prijímania úplatku, pretože prijali od Aleandri S.p.A. peňažné prostriedky s cieľom nezákonne ovplyvňovať predmetnú verejnú zákazku. Následne bola dvom z týchto úradníkov schválená dohoda o vine a treste, ktorá bola uplatnená rozsudkom sudcu povereného predbežným vyšetrovaním na Tribunale di Roma (Súd v Ríme, Taliansko) z 28. novembra 2018. Za rovnaké skutky bolo začaté a je stále vedené trestné konanie proti zákonnému zástupcovi spoločnosti Aleandri

S.p.a., ako aj proti samotnej spoločnosti Aleandri SpA, ktorá sa považuje za zodpovednú za správny delikt z dôvodu, že nezaviedla organizačné a riadiace modely, ktoré by mohli predchádzať uvedeným trestným činom. Z vyšetrovania predovšetkým vyplynulo, že jeden z úradníkov ANAS, proti ktorému bola podaná obžaloba, požiadal svojich kolegov, ktorí boli súčasťou hodnotiacej komisie, aby uprednostnili RTI Aleandri. Nepreukázalo sa však, že by títo členovia komisie mali konkrétny vplyv na pridelenie zákazky a ani to, že by iné hospodárske subjekty získali zákazku, ak by nedošlo k vyššie uvedenému úplatkárstvu.

- 4 Spoločnosť ANAS napadla rozhodnutie MIT a domáhala sa zrušenia tohto rozhodnutia na TAR Lazio, vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 5 MIT sa vyjadrilo k žalobe a žiadalo jeho zamietnutie.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 6 Svojím prvým žalobným dôvodom spoločnosť ANAS namieta porušenie a nesprávne uplatnenie článku 1 ods. 2 nariadenia (ES) č. 2988/95, článku 1 Dohovoru PIF z 1995, článku 27 písm. c) nariadenia (ES) č. 1828/2006 ako aj prekročenie právomoci z dôvodu nedostatku odôvodnenia a nedostatočného dokazovania. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí:
 - a) po prvé žiadny odsudzujúci rozsudok sa netýkal samotnej žalobkyne a neexistuje dôkaz o tom, že RTI Aleandri protiprávne získalo predmetnú zákazku. Keďže neboli vynaložené žiadne neoprávnené výdavky zo všeobecného rozpočtu Európskej únie, nedošlo k žiadnej ujme;
 - b) po druhé v prejednáwanej veci nemožno konštatovať existenciu podvodu, pretože článok 1 Dohovoru PIF, ani nariadenie (ES) č. 2988/95 nespresňujú podmienky potrebné na vyvodenie záveru o existencii nezrovnalosti alebo podvodu. Totiž, smernica (EÚ) 2017/1371 kvalifikovala po prvýkrát podvod spáchaný v súvislosti s výdavkami na verejné zákazky ako „podvod poškodzujúci... záujmy Únie“;
 - c) po tretie, v napadnutom rozhodnutí sa MIT nesprávne odvolalo na rozhodnutie Komisie C(2013) 9527, zatiaľ čo v predmetnej veci boli uplatniteľné usmernenia obsiahnuté v oznámení Komisie COCOF-07/0037/03-IT. Okrem toho žalovaný uplatnil automaticky finančnú opravu v 100%-nej výške bez osobitného posúdenia prejednáwanej veci.
- 7 Vo svojom druhom žalobnom dôvode spoločnosť ANAS tvrdí, že MIT založilo napadnutý akt na „rozsudku o schválení dohody o vine a treste“, ktorý nezodpovedá odsudzujúcemu rozsudku a nemôže byť použitý v občianskoprávných alebo správnych súdnych konaniach.

- 8 Svoj tretí žalobný dôvod ANAS založila na porušení článku 2 ods. 1 bodu 7 nariadenia (ES) č. 1083/2006, článku 98 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1083/2006 a článku 135 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012, ako aj na porušení zásady proporcionality a prekročení právomoci z dôvodu nedostatočne vykonaného dokazovania, keďže z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by v danej veci vznikla ujma pre rozpočet Únie. Konkrétne, infraštruktúra, na ktorej prebiehali financované práce, bola dokončená, je použiteľná a nebol spochybnený riadny priebeh vykonaných prác. Okrem toho, prostriedky Únie boli použité na účel, na ktorý boli určené, zatiaľ čo neexistuje dôkaz o neoprávnene vynaložených výdavkoch zo všeobecného rozpočtu Únie. Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci MIT mohlo aspoň uplatniť nižšiu sadzbu na účely finančnej opravy uvedenej v napadnutom akte v súlade s usmerneniami Komisie o finančných opravách.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 9 Vnútroštátny súd sa domnieva, že dôkazy, ktoré má k dispozícii, mu neumožňujú s istotou rozhodnúť, že predmetná zákazka bola protiprávne zadaná RTI Aleandri. Naopak, čiastočne sa preukázalo, že Aleandri S.p.A sa správala spôsobom, ktorého cieľom bolo ovplyvniť výsledok verejného obstarávania. Zdôrazňuje však, že predmetné verejné obstarávanie, ktoré bolo vyhlásené v roku 2012, sa riadi legislatívnym dekrétom č. 163/2006, ktorý je v súčasnosti zrušený a ktorý výslovne nestanovoval vylúčenie hospodárskeho subjektu, ktorý sa pokúsil ovplyvňovať rozhodnutia verejného obstarávateľa, kým takéto vylúčenie je výslovne stanovené v článku 57 ods. 4 písm. i) platnej smernice 2014/24/EÚ. V dôsledku toho konanie zákonného zástupcu spoločnosti Aleandri S.p.A nemôže viesť k nezákonnosti zadania zákazky.
- 10 Podľa vnútroštátneho súdu je nevyhnutné, aby Súdny dvor objasnil, či v prípade, ktorý je predmetom tejto žaloby, možno konštatovať existenciu „nezrovnalosti“ v podobe „podvodu“ v zmysle nariadenia (ES) č. 2006/1083 a v prípade kladnej odpovede na túto otázku, či možno uplatniť finančnú opravu v 100%-nej výške. Vnútroštátny súd v prejednávanej veci nezistil žiadnu ujmu pre všeobecný rozpočet Únie, pretože financovanie bolo použité na sledovaný účel. Dotknuté práce boli totiž začlenené do PON 2007 – 2013, boli povolené bez námietok financovania z rozpočtu EÚ a boli riadne dokončené. Podľa vnútroštátneho súdu chýbajú dostatočné dôkazy na preukázanie, že verejné obstarávanie bolo ovplyvnené, na jednej strane preto, že rozsudkom o schválení dohody o vine a treste vydaný proti úradníkom ANAS sa nemôže preukázať zodpovednosť zákonného zástupcu spoločnosti Aleandri S.p.a., a na druhej strane preto, že proti zákonnému zástupcovi sa stále vedie trestné konanie pre uvedený skutok a ktorý dokonca môže byť vo veci aj oslobodený. Podľa vnútroštátneho súdu, aj keby existovali dôkazy umožňujúce preukázať, že zákonný zástupca spoločnosti Aleandri S.p.a podplatil úradníkov ANAS s cieľom získať zákazku, nebolo by možné rozhodnúť o vylúčení hospodárskeho subjektu, ktorý sa pokúsil ovplyvňovať výsledok verejného obstarávania, keďže článok 38 legislatívneho

dekrétu č. 163/2006, ktorý sa uplatňuje na predmetné verejné obstarávanie, takýto prípad vylúčenia nestanovoval.

- 11 Vnútroštátny súd má pochybnosti o súlade vnútroštátnej právnej úpravy uplatniteľnej v prejednávanej veci so smernicou 2004/18/ES, ktorá bola účinná v čase skutkových okolností, ak sa článok 45 ods. 2 písm. d) tejto smernice vykladá v tom zmysle, že pojem „závažné porušenie odborných povinností“, zahŕňa implicitne aj konanie, ktorého cieľom je ovplyvniť zadanie zákazky. Vnútroštátny súd však pochybuje, že tento výklad je správny, keďže článok 57 ods. 4 písm. i) smernice 2014/24/EÚ výslovne uvádza medzi dôvodmi vylúčenia konkurentov konania, ktorých cieľom je ovplyvňovať verejné obstarávanie. Okrem toho toto výslovné ustanovenie článku 57 ods. 4 písm. i) iba jednoducho potvrdzuje zásadu, ktorá už nepriamo vyplývala z pravidiel upravujúcich verejné obstarávanie, keď bola stále platná smernica 2004/18/ES.
- 12 Vnútroštátny súd sa okrem toho domnieva, že existencia ujmy pre rozpočet Únie, ktorá by mohla vzniknúť, ak by ponuka predložená hospodárskym subjektom, ktorý získal zákazku, konkrétne RTI Aleandri, nebola najlepšia z hľadiska pomeru kvality a ceny, nebola preukázaná.
- 13 Podľa vnútroštátneho súdu pojmy „nezrovnalosť“ a „podvod“, ktoré vyplývajú z pravidiel Únie, predpokladajú preukázanie existencie aspoň potenciálnej ujmy pre rozpočet Únie, ktorá spočíva buď v pridelovaní neoprávnených výdavkov z tohto rozpočtu, alebo v použití financovania na iné účely, než na ktoré boli poskytnuté. V tejto súvislosti vnútroštátny súd odkazuje na rozhodnutie Komisie č. 9527 z 19. decembra 2013, ktoré stanovuje možnosť uplatniť 100%-nú finančnú opravu v prípadoch nezrovnalostí, ku ktorým došlo s cieľom zvýhodniť niektorých účastníkov verejného obstarávania: vnútroštátny súd sa domnieva, že toto rozhodnutie zahŕňa medzi uvedené nezrovnalosti aj prípady, v ktorých boli finančné prostriedky Únie použité na stanovené účely, ale boli poskytnuté osobe, ktorá nemala právo na ich prijatie, napríklad z dôvodu, že nespĺňala podmienky na získanie zadania zákazky.
- 14 Vnútroštátny súd má pochybnosti o tom, či je pojem nezrovnalosť uvedený v rozhodnutí Komisie č. 9527 z 19. decembra 2013 v úplnom súlade s právnou úpravou Únie z týchto dôvodov:
 - a) po prvé referenčné pravidlá výslovne neuvádzajú prípad, keď sú finančné prostriedky pridelené osobe, ktorá nemá právo ich prijať;
 - b) po druhé vnútroštátny súd sa domnieva, že nezrovnalosti vrátane podvodov predpokladajú poskytnutie výdavkov zo všeobecného rozpočtu Únie, ktoré by neboli uskutočnené, ak by k uvedeným nezrovnalostiam nedošlo. Ak sa ukáže, že tento predpoklad bol správny, finančná oprava v 100%-nej výške, ktorá bola nariadená pre povolený a riadne dokončený projekt, by nebola odôvodnená;

- c) po tretie články 98 a 99 nariadenia (ES) č. 1083/2006 stanovujú, že Komisia pri stanovení rozsahu finančných opráv zohľadní povahu a závažnosť nezrovnalosti, ako aj iné faktory, zatiaľ čo nariadenie (ES) č. 1303/2013 stanovuje, že opravy sa prijímajú pri dodržaní zásady proporcionality. Vnútroštátny súd sa pýta, či z vyššie citovaných pravidiel možno vyvodiť zásadu, podľa ktorej má finančná oprava za cieľ napraviť skutočnú škodu, takže v prípadoch nezrovnalostí spočívajúcich v neoprávnenom zvýhodňovaní hospodárskeho subjektu, podiel financovania, ktorý sa má vrátiť, musí zodpovedať škode, ktorá skutočne vznikla Únii. Táto zásada je vyjadrená v už citovanom rozhodnutí č. 9527 z 19. decembra 2013, ktoré stanovuje maximálnu sadzbu opravy v 25%-nej výške v prípade nedodržania kritérií zadania zákazky uvedených v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania;
- d) po štvrté rozhodnutie č. 9527 z 19. decembra 2013, keďže umožňuje uplatniť 100%-nú sadzbu opravy v prípadoch konaní, ktorých cieľom je zvýhodniť hospodársky subjekt, a to aj v prípade neexistencie dôkazu o skutočnej realizácii takeého konania a o skutočnom zvýhodnení hospodárskeho subjektu, znamená, že rozhodnutie o zrušení financovania má sankčnú úlohu, čo je však v rozpore s nariadením (ES) č. 2988/1995, ktoré jasne rozlišuje medzi odňatím finančných prostriedkov a sankciami, ktoré sa majú uložiť osobám zodpovedným za podvody.
- 15 Vnútroštátny súd sa domnieva, že položené otázky sú pre rozhodnutie relevantné, keďže slúžia na určenie toho, či sa pojmy nezrovnalosť a podvod vzťahujú aj na situácie, v ktorých chýba úplný dôkaz o existencii konania, ktoré viedlo k prideleniu príspevku osobe, ktorá nebola oprávnená na jeho prijatie (prvá otázka). Okrem toho je na účely rozhodnutia potrebné objasniť, či konanie zákonného zástupcu spoločnosti Aleandri S.p.a., ktorý je obžalovaný z toho, že podplatil niektorých úradníkov ANAS, môže mať samo osebe za následok nezákonnosť zadania predmetnej zákazky (druhá otázka). Prvá a druhá otázka sa týkajú tvrdení spoločnosti ANAS, ktorá namieta, že zákazka bola zadaná protiprávne RTI Aleandri. Cieľom tretej otázky je zistiť, či možno konštatovať existenciu ujmy pre rozpočet Únie aj v prípade oprávneného a riadne dokončeného projektu začleneného do OOP, pokiaľ sa preukáže uvedená ujma a či je potrebné nevyhnutne nariadiť zrušenie financovania v 100%-nej výške. Záporná odpoveď na tretiu otázku by malo za následok vyhovieť žalobe, ktorú podala spoločnosť ANAS. Štvrtá otázka sa týka tvrdenia, ktoré zastáva ANAS, podľa ktorého MIT mohlo a malo uplatniť na účely zrušenia financovania nižšiu sadzbu opravy než 100%-nú sadzbu. Kladná odpoveď na štvrtú otázku by malo za následok vyhovieť žalobe, ktorú podala spoločnosť ANAS.